

HORTUS MAGICUS

Barokní zážitky v památce UNESCO

Barokní hudba a tanec, divadlo čerpající z původních raně novověkých her, krása dřevěných marionet, ohňostroj podle původní ikonografie a dobové hry pro děti i dospělé – to vše neodmyslitelně patří k festivalu Hortus Magicus. Jeho druhý ročník se uskutečnil počátkem září loňského roku v prostorách rekonstruované Květné zahrady, jedné z památek UNESCO v Kroměříži.

Téměř tři roky trvala rekonstrukce kroměřížské Květné zahrady. Díky vzorové obnově financované z prostředků Evropské unie se návštěvníkům v roce 2014 otevřely také nové části Květné zahrady, jako jsou Králičí kopec, Ptáčnice, Pstruzzi rybníky či Holandská a Pomerančová zahrada. Kroměřížský Národní památkový ústav společně s Muzeem umění Olomouc chtěli rekonstruovanou zahradu naplnit novým atraktivním programem. A jeho vrcholem se stal festival barokní kultury Hortus Magicus.

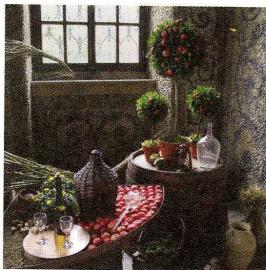
„Chtěli jsme vytvořit festival zaměřený na prezentaci raně barokní kultury, který propojí hudbu, divadlo, zahradní umění, architekturu a další umělecké obory,“ vzpomněl kastelán kroměřížského zámku Martin

Krčma. První ročník podle zástupce ředitele Muzea umění Olomouc Ondřeje Zatloukala vzbudil obrovskou pozornost veřejnosti. „Předsevzali jsme si, že programem musí žít celé město. A to se podařilo,“ pochvaloval si Zatloukal.

Loňský druhý ročník se uskutečnil o víkendu 5. a 6. září. Návštěvníci festivalu mohli znova díky bohatému a atraktivnímu programu nahlédnout do časů alonžových paruk, hedvábných punčoch, brokátů a krajek. Ve všech prostorách zahrady si užili zpěv, hudbu, tanec, divadlo činoherní i loutkové, umění ohňostrůjčů a bohatou nabídku herních aktivit pro děti i dospělé.

Okamžitě po skončení loňského ročníku dramaturgové začali pracovat na programu festivalu Hortus Magicus v roce 2016. Nenechte si jej počátkem září ujít!

www.hortusmagicus.cz

Z HISTORIE LIBOSADU

Kroměřížská Květná zahrada, známá též pod názvem Libosad, patří mezi nejvýznamnější zahradní díla v celosvětovém měřítku. Dnes je prakticky jediným představitelem takto komponovaného celku v Evropě. Její hlavní část byla vybudována podle projektu císařského architekta Giovanniego Pietra Tencally mezi lety 1665–1675.

Na jedné straně ještě připomíná pozdně renesanční italské zaalpské zahrady, na straně druhé však již otevírá cestu francouzskému barokně klasicistnímu typu (Versailles). Ani pozdější úpravy architektů zvučných jmen, Antona Archeho v 19. století a Pavla Janáka ve 20. století, ji nikak neubraly na originalitě a atmosféře doby svého vzniku.

Labyrinty zelených stěn spolu s 244 metrů dlouhou Kolonádou, dvěma historickými skleníky, centrálním pavilonem (Rotundou), Vodotrysky ve Pstružích rybnících, květinovou a sochařskou výzdobou nabízí i dnes mnoho překvapujících a neopakovatelných zážitků.